

Cahiliyye Döneminde □ Bir Bayram Günü

Henüz Allah Rasûlü Muhammed Mustafâ (sas) hidayet elçisi olarak gönderilmemiş, son İlahi Mesajlar insanlığı aydınlatmamıştı. Kureyş, cahili bayram günlerinden birini yaşıyor. Mekke'nin ileri gelenleri, halk, kadınlar, çocuklar en güzel elbiselerini giymiş, süslenmiş edalı adımlarla yürüyor, birbirleriyle selamlaşıyor, giderek yoğunlaşan kalabalığın içinde gözden kayboluyorlardı... Takılan ziynetler, mücevherler göz kamaştırıcı pırıltılarla kendilerini belli ediyor, dikkatleri üzerlerine çekiyorlardı.

Süslenenler sadece insanlar da değildi. Kureyş zenginlerinin hazırlayıp getirdiği kurbanlık hayvanlar da süslerle bezenmişti. Onlara takılan süslerin çeşitliliği ve renk bolluğu güne bir başka canlılık veriyordu. Birazdan bu güzel hayvanlar, Kâbe'de yer alan putların önünde, putlar için kurban edilecekti. Kureyş onların kurban edilmesiyle coşkusuna coşku katacaktı!..

Fitrattan Gelen Cesur Bir Ses !

İşte orada, bütün bu hareketliliği farklı gözlerle seyreden biri vardı; Zeyd İbn Amr. Kalabalıktan uzakta bir yerde durmuş, dalgın gözler, düşünceli bir tavırla önünden geçenlere, durmadan hareket eden kalabalığa bakıyordu... Getirilen kurbanlık hayvanların, putların önüne kesime hazırlandığını görünce birden hareketlendi. Hızlı adımlarla Kâbe'nin yanına vardı. Sırtını Kâbe'ye dayadı ve yüksek bir sesle, saf ve berrak bir inanç, bozulmamış bir fıtratla haykırmaya başladı:

“Ey Kureyş topluluğu! Bu koyunları, koçları yaratan ve yaşatan Yüce Allah'tır. Gökten yağmur indirip suya kandıran O'dur. Yerden otlar bitirip doyuran O'dur. Eğer ot verip onları besleyen, su verip susuzluğunu gideren O ise, siz bu hayvanları nasıl O'ndan başkasına kurban edebiliyorsunuz!? Siz gerçekten doğruyu bilmez, câhil bir topluluksunuz..!” (Örnek Nesil, Dr. Ş. Kalay)

- Bu mübarek günlerde hacılarımız, hac ibadetlerini samimiyetle ve aşkla, leybbeyk nidalarıyla, yerine getirirken yeryüzündeki müminler de “Rabbin için kurban kes” emrini ifa etmenin gayretindedirler.

Yüce dinimiz İslam'da kurban; tüm ibadetlerimizin ana gayesi olan Allah'a yaklaşmak maksadıyla ve yalnız O'nun rızasını kazanmak için kesilir.

Allah'tan başkası adına hayvan boğazlamak haramdır ve bu yola tevessül edenleri Hz. Peygamber (as) "Allah'tan başkası adına hayvan kesene Allah lânet etsin" (Müslim, Edâhî, 43-45; Nesâî, Dahâyâ, 34; Ahmed b. Hanbel, a.g.e., I, 108) şeklindeki ifâdeleriyle uyarmıştır. Allah'tan başkasına ibadet etmek şirk'tir, Allah'a ortak koşmaktır.

Yalnız Allah İçin...

Kurban; ibadet niyetiyle belirli vakitte, belirli nitelikleri taşıyan hayvanları kesmek demektir. Kur'an-ı Kerim'de bu hususu şöyle dile getirilmektedir. "Her ümmet için, Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği hayvanlar üzerine ismini ansınlar diye kurban kesmeyi meşru kıldık. İşte sizin ilahınız bir tek ilahdır. Şu halde yalnız ona teslim olun. Alçak gönüllüleri müjdele!" (Hac,34)

Bütün ibadetlerde olduğu gibi kurbanda da niyet ve ihlas şarttır. "Onların ne etleri ne de kanları Allah'a ulaşır; fakat O'na sadece sizin takvânız ulaşır. Sizi hidayete erdirdiğinden dolayı Allah'ı büyük tanıyasınız diye O, bu hayvanları böylece sizin istifadenize verdi. (Ey Muhammed!) Güzel davrananları müjdele!" (Hac, 37)

Ezanımız, Kabemiz, başörtümüz vs. biz müminlerin alameti ve işareti olduğu gibi kurban

kesmek de böylesine bir alamettir, müminin şiarıdır. Sevgili Peygamberimiz, Kurban ibadetini yaşadığı müddet boyunca hiç terk etmemiş hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuştur. “Kim imkânı olduğu halde kurban kesmezse bizim mescidimize yaklaşmasın.” İmkânı olan Müslüman kurban keser. Yoksa kurban kesmek için kendini zorlamamak esastır. Hele banka kredisi, kredi kartı gibi haram yollarla ibadet etmek, kurban kesmek asla caiz değildir.

Kurban; Allah için adamak ve adanmaktır. Kurban; mümine gerektiği zaman seve seve Allah için canını feda edebilme şuuru kazandırır. Kurban; toplumu “vermeye, ikram etmeye, fedakarlığa ve kardeşliğe” güzel bir sebeble adapte etme çabasıdır. Kurban, toplumsal dayanışma ve yardımlaşmadır.

Kurban, biçarelere ve mazlumlara uzanan müşfik bir el ve umut ışığıdır. Kurbanlarımızın tamamını veya emredilen payı vererek mümin kardeşlerimizle özel bir bağ kurarız. Böylece kapısı çalınmamış bir komşumuz, selamımızın ulaşmadığı ötelere bir mümin kardeşimiz kalmamış olur.

Kurbanla ıraklar yakın, gönüller feyizyab olur. Kurban, Rabbimiz’in verdiği nimetin eşyalaşmaya başkaldırısıdır...

Bayramlarımız Bayram Ola!□

Bayram günleri, Müslümanların sevinç ve mutluluklarının, birlik ve beraberliklerinin, Allah'a kulluk ve ibadetlerinin, yardımlaşma ve dayanışmalarının arttığı günlerdir. Kurban Bayramı günleri tevbelerimizin, af ve yakarışlarımızın, dua ve niyazlarımızın, secdelerimizin, gözyaşlarımızın, sadaka ve yardımlarımızın en çok kabul olduğu müstesna günlerdendir. Özellikle, Rabbimiz'in bize birer emaneti olan çocuklarımızın İslam'ın o diriltici havası ile tanışması için de bayram günleri önemlidir. Çocuklarımızı yeni yürümeye başladıkları günlerdeki özlemle kucaklayalım ve o temiz İslam fitratlarının bozulmaması için elimizden gelen şefkati ve şuuru gösterelim.

(Not: Kurban Bayramı günleri, arefe günü sabah namazından bayramın 4. günü ikindi namazına kadar farz namazlarımızın ardından "teşrik tekbirlerini" okumayı ihmal etmeyelim.)

Savaşların, işgallerin, ihanet ve hak ihlallerinin hasılı acı ve gözyaşlarının olmadığı, hakikatin rengiyle boyanmış bayramların hasretiyle, mübarek kurban bayramımızın Müslümanlara ve insanlığa hayırlar ve güzellikler getirmesini Cenâb-ı Allah'tan niyaz eder, kurban bayramınızı tebrik ederim.